

Den Europæiske Unions Tidende

C 304

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

19. oktober 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 304/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 298 af 12.10.2013

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 304/02

Sag C-572/11: Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 4. juli 2013 — Menidzherski biznes reshenia OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Veliko Tarnovo — Bulgarien) (Direktiv 2006/112/EF — moms — ret til fradrag — afslag — afgift, der er anført på en faktura — faktisk gennemførelse af en afgiftspligtig transaktion — foreligger ikke — bevis — princippet om afgiftsneutralitet og om beskyttelse af den berettigede forventning)

2

2013/C 304/03

Sag C-586/11 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. juli 2013 — Regione Puglia mod Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen (Appel — Domstolens procesreglement, artikel 181 — EFRU — beslutning om nedsættelse af økonomisk støtte — artikel 263, stk. 4, TEUF — regional enhed — retsakt, der berører denne enhed umiddelbart — afvisning)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 304/04	Sag C-430/12: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. juli 2013 — Elena Luca mod Casa de Asigurări de Sănătate Bacău (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien) (Procesreglementets artikel 99 — social sikring — fri udveksling af tjenesteydelser — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 22 — sygeforsikring — hospitalsbehandling i en anden medlemsstat — forhåndsgodkendelse — refusion af beløb til den socialt forsikrede) 3	3
2013/C 304/05	Sag C-520/12 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. juli 2013 — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE mod Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet og Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Appel — instrumentet til førtiltrædelsesbistand — offentlig kontrakt — projekt vedrørende udvidelse af det europæiske netværk af erhvervsfremmecentre i Tyrkiet — afgørelse om ikke at tildele projektet — påstand om erstatning af det tab, der angiveligt er lidt — national afgørelse — Unionens organer ikke impliceret heri) 3	3
2013/C 304/06	Sag C-337/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 20. juni 2013 — Almos Agrárkölkereskedelmi Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 4	4
2013/C 304/07	Sag C-388/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 8. juli 2013 — UPC Magyarország kft mod Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság 4	4
2013/C 304/08	Sag C-422/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Schleswig-Holsteinischen Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 25. juli 2013 — Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein mod Dr. med. vet. Uta Wree 5	5
2013/C 304/09	Sag C-423/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litauen) den 25. juli 2013 — UAB »Vilniaus energija« mod Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrių 5	5
2013/C 304/10	Sag C-435/13 P: Appel iværksat den 2. august 2013 af Erich Kastenholtz til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. juni 2013 i sag T-68/11 — Erich Kastenholtz mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) 5	5
2013/C 304/11	Sag C-439/13 P: Appel iværksat den 5. august 2013 af Elitaliana SpA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. juni 2013 i sag T-213/12, Elitaliana mod Eulex Kosovo 6	6
2013/C 304/12	Sag C-446/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 7. august 2013 — Société Fonderie 2A mod Ministre de l'Économie et des Finances 7	7
2013/C 304/13	Sag C-447/13 P: Appel iværksat den 6. august 2013 af Riccardo Nencini til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. juni 2013 i sag T-431/10, Nencini mod Europa-Parlamentet 7	7
2013/C 304/14	Sag C-468/11: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 24. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien 8	8
2013/C 304/15	Sag C-123/12: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 10. juli 2013 — SC Volksbank România SA mod Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Giurgiu — Rumænien) 8	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 304/16	Sag C-99/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. juli 2013 — Guy Kleyngen mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)	8
Retten		
2013/C 304/17	Forenede sager T-35/10 og T-7/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Bank Melli Iran mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at undgå nuklear spredning — indefrysning af pengemidler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — berettiget forventning — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — fejlskøn — ligebehandling — retsgrundlag — væsentlige formkrav — proportionalitet)	9
2013/C 304/18	Sag T-317/10 P: Rettens dom af 11. september 2013 — L mod Parlamentet (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — kontrakt på ubestemt tid — afgørelse om afskedigelse — begrundelsespligt — mistet tillid)	9
2013/C 304/19	Sag T-493/10: Rettens dom af 6. september 2013 — Persia International Bank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — urigtigt skøn)	10
2013/C 304/20	Sag T-599/10: Rettens dom af 6. september 2013 — Eurocool Logistik mod KHIM — Lenger (EUROCOOL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket EUROCOOL — ældre nationalt figurmærke EUROCOOL LOGISTICS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tjenesteydelserne — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til kontradiktion)	11
2013/C 304/21	Forenede sager T-4/11 og T-5/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Export Development Bank of Iran mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — fejlskøn)	11
2013/C 304/22	Sag T-12/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Iran Insurance mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — hjemmel — tilsidesættelse af folkeretten — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart fejlskøn — ejendomsret — proportionalitet — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling)	12
2013/C 304/23	Sag T-13/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Post Bank Iran mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — hjemmel — tilsidesættelse af folkeretten — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart fejlskøn — ejendomsret — proportionalitet — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling)	13
2013/C 304/24	Sag T-24/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Bank Refah Kargaran mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	14

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 304/25	Forenede sager T-289/11, T-290/11 og T-521/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Deutsche Bahn m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse — Kommissionens beføjelser til kontrolundersøgelser — ret til forsvar — proportionalitet — begrundelsespligt)	15
2013/C 304/26	Sag T-434/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Europäisch-Iranische Handelsbank mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af pengemidler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — proportionalitet)	16
2013/C 304/27	Sag T-465/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Globula mod Kommissionen (Indre marked for naturgas — direktiv 2003/55/EF — forpligtelse for naturgasselskaber til at indføre et system med forhandlet tredjepartsadgang til gasoplagringsanlæg — de tjekkiske myndigheders afgørelse om at indrømme sagsøgeren en midlertidig undtagelse for dennes fremtidige underjordiske gasoplagringsanlæg i Dambořice — Kommissionens afgørelse, hvorved Den Tjekkiske Republik blev pålagt at tilbagekalde beslutningen om undtagelse — tidsmæssig anvendelse af direktiv 2003/55)	16
2013/C 304/28	Sag T-483/11: Rettens dom af 6. september 2013 — Sepro Europe mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler — det aktive stof flurprimidol — afvisning af at optage flurprimidol i bilag I til direktiv 91/414/EØF — forordning (EF) nr. 33/2008 — fremskyndet procedure for vurdering — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — proportionalitet — begrundelsespligt)	17
2013/C 304/29	Sag T-6/12: Rettens dom af 6. september 2013 — Godrej Industries og VVF mod Rådet (Dumping — import af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia — krav om en justering for valutaomregning — bevisbyrde — skade — endelig antidumpingtold)	17
2013/C 304/30	Sagerne T-42/12 og T-181/12: Rettens dom af 6. september 2013 — Bateni mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — åbenbart urigtigt skøn)	18
2013/C 304/31	Sag T-57/12: Rettens dom af 6. september 2013 — Good Luck Shipping mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	18
2013/C 304/32	Sag T-110/12: Rettens dom af 6. september 2013 — Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationssøgsmål — frist for tilpasning af påstandene — formaliteten — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	19
2013/C 304/33	Sag T-349/12: Rettens dom af 6. september 2013 — Leiner mod KHIM — Recaro (REVARO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF figurmærket REVARO — det ældre internationale ordmærke RECARO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2013/C 304/34	Sag T-414/13: Sag anlagt den 8. august 2013 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO ESTATE)	20

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 304/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 298 af 12.10.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 291 af 5.10.2013

EUT C 284 af 28.9.2013

EUT C 274 af 21.9.2013

EUT C 260 af 7.9.2013

EUT C 252 af 31.8.2013

EUT C 245 af 24.8.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Anden Afdeling) af 4. juli 2013 — Menidzherski biznes reshenia OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Veliko Tarnovo — Bulgarien)

(Sag C-572/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2006/112/EF — moms — ret til fradrag — afslag — afgift, der er anført på en faktura — faktisk gennemførelse af en afgiftspligtig transaktion — foreligger ikke — bevis — princippet om afgiftsneutralitet og om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2013/C 304/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Menidzherski biznes reshenia OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Veliko Tarnovo — fortolkning af artikel 203, sammenholdt med artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fradrag for indgående moms — nægtelse af adgang til momsfradrag for modtageren af leverede tjenesteydelser som følge af manglende bevis for faktisk levering i fakturaerne — kontrol af samme fakturaer inden for rammerne af en skattekontrol hos leverandøren, der ikke gav anledning til momsberigtigelse — princippet om afgiftsneutralitet

Konklusion

Artikel 168, litra a), og artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112 af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt princippet om afgiftsneutralitet og om beskyttelse af den berettigede

forventning skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at adressaten for en faktura bliver nægtet retten til at fradrage den merværdiafgift, som er anført på fakturaen, såfremt de transaktioner, som fakturaen vedrører, ikke faktisk har fundet sted, og dette selv om risikoen for afgiftsprovenuet er fjernet med den begrundelse, at udstederen af den pågældende faktura har betalt den merværdiafgift, der er anført på fakturaen. Det tilkommer den forelæggende ret i overensstemmelse med de nationale regler om bevisførelse at foretage en samlet vurdering af alle forhold og faktiske omstændigheder i den tvist, som er forelagt denne, med henblik på at fastlægge, om dette er tilfældet med hensyn til de transaktioner, som de i hovedsagen omhandlede fakturaer vedrører.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. juli 2013 — Regione Puglia mod Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen

(Sag C-586/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — Domstolens procesreglement, artikel 181 — EFRU — beslutning om nedsættelse af økonomisk støtte — artikel 263, stk. 4, TEUF — regional enhed — retsakt, der berører denne enhed umiddelbart — afvisning)

(2013/C 304/03)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Regione Puglia (ved avvocati F. Brunelli og A. Aloia)

De andre parter i appelsagen: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili) og Europa-Kommissionen (ved L. Prete og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. september 2011 i sag T-84/10, Regione Puglia mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en sag, hvorunder der var nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2009) 10350 af 22. december 2009 om nedsættelse af den

støtte, som oprindeligt var tildelt fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) i henhold til Kommissionens beslutning K(2000) 2349 af 8. august 2000 til det operative program POR Puglia, Mål 1, for perioden 2000-2006 — ingen mundtlig forhandling — artikel 263, stk. 4, TEUF — ikke umiddelbart berørt — afvisning — utilstrækkelig begrundelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Regione Puglia betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. juli 2013 — Elena Luca mod Casa de Asigurări de Sănătate Bacău (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Bacău — Rumænien)

(Sag C-430/12) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 99 — social sikring — fri udveksling af tjenesteydelser — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 22 — sygeforsikring — hospitalsbehandling i en anden medlemsstat — forhåndsgodkendelse — refusion af beløb til den socialt forsikrede)

(2013/C 304/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elena Luca

Sagsøgt: Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel Bacău — fortolkning af artikel 56 TEUF og artikel 22 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2), som senere ændret — national lovgivning, der kræver en forhåndsgodkendelse for at opnå refusion af de samlede udgifter til lægebehandling i udlandet — fastsættelse af størrelsen af godtgørelsen for udgifter afholdt i en anden medlemsstat uden forhåndsgodkendelse efter forsikringsmedlemsstatens kriterier

Konklusion

Artikel 49 EF og artikel 22 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som senere ændret og ajourført af Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 592/2008 af 17. juni 2008, er i princippet ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning, der kræver forhåndsgodkendelse for fuldstændig refusion af udgifter til hospitalsbehandling i en anden medlemsstat. De nævnte artikler er derimod til hinder for en sådan lovgivning, der fortolkes således, at den i alle tilfælde udelukker fuldstændig refusion fra den kompetente institution af udgifterne til sådanne hospitalsydelser, der er ydet uden forhåndsgodkendelse.

Når et afslag — alene på grund af manglende forhåndsgodkendelse — på refusion af udgifter, afholdt af den socialt forsikrede til hospitalsbehandling i en anden medlemsstat, ikke er begrundet når henses til de særlige omstændigheder, skal de nævnte udgifter refunderes til den socialt forsikrede af den kompetente institution op til det beløb, der er fastsat i denne medlemsstats lovgivning. Såfremt dette beløb er lavere end det, der ville have fulgt af anvendelsen af den gældende lovgivning i bopælsmedlemsstatens ved hospitalsindlæggelser i denne stat, skal den kompetente institution desuden tildele den socialt forsikrede en supplerende godtgørelse svarende til forskellen mellem disse to beløb inden for grænserne af de reelt afholdte udgifter.

Når et sådan afslag er begrundet, kan den socialt forsikrede i henhold til artikel 49 EF alene kræve refusion af udgifter til hospitalsbehandling inden for de grænser, der er fastsat i den sygesikringsordning som den pågældende er tilknyttet.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 22.12.2012.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. juli 2013 — Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE mod Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet og Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

(Sag C-520/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — instrumentet til fortoltrædelsesbistand — offentlig kontrakt — projekt vedrørende udvidelse af det europæiske netværk af erhvervsfremmecedre i Tyrkiet — afgørelse om ikke at tildele projektet — påstand om erstatning af det tab, der angiveligt er lidt — national afgørelse — Unionens organer ikke impliceret heri)

(2013/C 304/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (ved avocat A. Krystallidis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu og F. Erlbacher, som befuldmægtigede), Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet og Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. september 2012 i sag T-369/11, Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE mod Europa-Kommissionen, Central Finance & Contracts Unit (CFCU) og Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet, hvorved Retten frifandt Europa-Kommissionen for appellanten påstand om erstatning for det tab, som appellanten angiveligt har lidt som følge af den afgørelse, som Den Europæiske Unions delegation i Tyrkiet traf om ikke at tildele appellanten kontrakten for gennemførelse af projektet »Enlargement of the European Turkish Business Centers Network to Sivas, Antakya, Batman and Van« (EuropeAid/128621/D/SER/TR) — afvisning — inkompetence

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Diadikasia Symvoulou Epicheiriseon AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 20. juni 2013 — Almos Agrárkölkereskedelmi Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Sag C-337/13)

(2013/C 304/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Almos Agrárkölkereskedelmi Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 77, stk. 1 og 2, i általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (den ungarske momslov), i den affattelse, der var gældende indtil den 31. december 2010, være forenelig med artikel 90, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet) ⁽¹⁾? Nærmere bestemt indeholder den ungarske momslov alle de tilfælde af nedsættelse af afgiftsgrundlaget, som er fastsat i nævnte artikel 90, stk. 1?
- 2) I tilfælde af en benægtende besvarelse har den afgiftspligtige da, i mangel af national lovgivning, ret til at nedsætte afgiftsgrundlaget på grundlag af principperne om afgiftens

neutralitet og proportionalitet og i betragtning af momsdirektivets artikel 90, stk. 1, såfremt han, efter at transaktionen har fundet sted, ikke modtager den tilsvarende modværdi?

- 3) Såfremt momsdirektivets artikel 90, stk. 1, har direkte virkning, på hvilke betingelser kan [den afgiftspligtige] da gennemføre nedsættelsen af afgiftsgrundlaget? Er det tilstrækkeligt, at der udstedes en berigtigende faktura, som forelægges køberen, eller skal det endvidere godtgøres, at han faktisk har inddrevet ejendomsretten til varerne eller besiddelsen af disse?
- 4) I tilfælde af en benægtende besvarelse af det tredje spørgsmål pålægger fællesskabsretten da medlemsstaten en forpligtelse til at erstatte det tab, som tilsidesættelsen af dens harmoniseringsforpligtelse har påført den afgiftspligtige, idet den har frataget denne mulighed for at nedsætte afgiftsgrundlaget?
- 5) Kan [momsdirektivets] artikel 90, stk. 2, fortolkes således, at medlemsstaterne har mulighed for, i tilfælde af ikke-betaling eller kun delvis betaling, ikke at give tilladelse til nedsættelse af afgiftsgrundlaget? Er det i bekræftende fald nødvendigt udtrykkeligt at forbyde nedsættelse i medlemsstatens lovgivning, eller har lovgivningens tavshed den samme retsvirkning?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 8. juli 2013 — UPC Magyarország kft mod Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

(Sag C-388/13)

(2013/C 304/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UPC Magyarország kft

Sagsøgt: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) ⁽¹⁾ [udelades] fortolkes således, at når der foreligger en vildledende handelspraksis efter direktivets artikel 5, stk. 4, er det ikke tilladt at foretage en særskilt efterprøvelse af kriterierne i direktivets artikel 5, stk. 2, litra a)?

- 2) Kan en meddelelse, der indeholder usandfærdige oplysninger og er rettet til en enkelt forbruger, anses for at udgøre en handelspraksis som omhandlet i det nævnte direktiv?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EØS-relevant tekst), EUT L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Schleswig-Holsteinischen Oberverwaltungsgericht (Tyskland) den 25. juli 2013 — Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein mod Dr. med. vet. Uta Wree

(Sag C-422/13)

(2013/C 304/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schleswig-Holsteinischen Oberverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Sagsøgt: Dr. med. vet. Uta Wree

Præjudiciel spørgsmål

Er der ligeledes tale om et landbrugsareal som omhandlet i artikel 34, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 ⁽¹⁾, når arealet ganske vist tillige benyttes til landbrugsmæssige formål (afgræsning ved hjælp af fårehold), men imidlertid udgør afdækningslaget på et affalds-deponeringsanlæg under efterbehandling?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 25. juli 2013 — UAB »Vilniaus energija« mod Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrių

(Sag C-423/13)

(2013/C 304/09)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Vilniaus energija«

Sagsøgt: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og/eller direktiv 2004/22/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning og praksis, hvorefter en varmtvandsmåler, der opfylder samtlige krav i direktiv 2004/22/EF og er tilsluttet en fjernopkoblet (telemetrisk) data-overførselsenhed, betragtes som et målesystem, hvilket indebærer, at varmtvandsmåleren ikke må anvendes til sit formål, før der er udført en metrologisk verifikation af det samlede målesystem bestående af denne måler og den fjernopkoblede (telemetriske) dataoverførselsenhed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/22/EF af 31.3.2004 om måleinstrumenter (EUT L 135, s. 1).

Appel iværksat den 2. august 2013 af Erich Kastenholtz til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. juni 2013 i sag T-68/11 — Erich Kastenholtz mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-435/13 P)

(2013/C 304/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Erich Kastenholtz (ved Rechtsanwalt L. Acker)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Qwatchme A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

- Der gives medhold i appellanten påstand om annullation af den omtvistede afgørelse, subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet prøvelse.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale appellanten omkostninger, såvel i første instans som i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig tre anbringender:

- Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 ⁽¹⁾

Denne tilsidesættelse består af to punkter:

- manglende differentiering mellem kriterierne nyhed og individuel karakter
- ulovlig hensyntagen til designets farve ved bedømmelsen af nyheden på grund af ansøgningen, der var holdt i sort-hvid.
- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), sammenholdt med stk. 2, i forordning nr. 6/2002

Denne tilsidesættelse består af tre punkter:

- manglende fremhævelse af ligheder og forskelle mellem de omtvistede design
- manglende vægtning af de overensstemmende og af de afvigende kendetegn ved udformningen
- manglende begrundelse med hensyn til spørgsmålet om det anfægtede EF-designs individuelle karakter.
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning nr. 6/2002 samt af forpligtelsen til at oplyse sagen, jf. artikel 63, stk. 1, første og andet sætningsled, i forordning nr. 6/2002

Denne tilsidesættelse består af fire punkter:

- Retten har ulovligt antaget, at der kunne ses bort fra en udtalelse, der blev indgivet under den administrative sag
- manglende behandling af udtalelsen og sagsfremstillingen vedrørende udtalelsen i afgørelserne fra appelkammeret og Retten

- manglende behørig begrundelse af afgørelserne fra appelkammeret og Retten med hensyn til krænkelsen af den nationale ophavsret, navnlig manglende fremhævelse af rækkevidden af den nationale ophavsretlige beskyttelse
- appelkammeret og Retten har fejlagtigt antaget, at det tilkommer sagsøgeren at redegøre for eksistensen af den pågældende nationale ophavsretlige beskyttelse inden for rammerne af artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning nr. 6/2002, og samtidig underkendelse af rækkevidden af appelkammerets og Harmoniseringskontorets pligt til ex officio at oplyse sagen og at afklare retsstillingen i henhold til artikel 63, stk. 1, første og andet sætningsled, i forordning nr. 6/2002.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT 2002 L 3, s. 1).

Appel iværksat den 5. august 2013 af Elitaliana SpA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. juni 2013 i sag T-213/12, Elitaliana mod Eulex Kosovo

(Sag C-439/13 P)

(2013/C 304/11)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Elitaliana SpA (ved avvocato R. Colagrande)

Den anden part i appelsagen: Eulex Kosovo

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 4. juni 2013 i sag T-213/12, Elitaliana mod Eulex Kosovo, ophæves i sin helhed.
- Følgelig og såfremt sagen er moden til påkendelse tages følgende påstande fremsat for første instans endeligt til følge: a) annullation af den beslutning, som Eulex vedtog — hvis indhold og dato appellanten er ubekendt med — om tildeling af kontrakten »EuropeAid/131516/D/SER/XK — Helikopterstøtte til EULEX-missionen i Kosovo (PROC/272/11)« til selskabet Starlite Aviation Operations, der blev meddelt af Eulex ved skrivelse af 29. marts 2012, og af enhver anden forudgående og efterfølgende retsakt og/eller som i hvert fald har sammenhæng hermed, i særdeleshed — for så vidt det er nødvendigt — notatet 2012-DAS-0392 af 17. april 2012, hvorved Eulex ikke gav sagsøgeren aktindsigt i udbudsdokumenterne, der blev ansøgt om den 2. april 2012, b) Eulex tilpligtes at betale sagsøgeren skadeserstatning (in natura eller tilsvarende) i det omfang, det er anført i punkt 37 ff. i stævningen til Retten samt c) Eulex tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- Stadig som følge af ovennævnte ophævelse, og såfremt sagen er moden til påkendelse, hjemvises sagen til Retten til afgørelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten begik en fejl ved ikke at anerkende Eulex som et EU-organ i henhold til artikel 263 TEUF og ved at sidestille Eulex med delegationerne. Endvidere skulle Retten have anerkendt, at der forelå en undskyldelig fejl vedrørende realiteten.

Disse retlige fejl førte til en tilsidesættelse af princippet om effektiv domstolsbeskyttelse forstået som en fuldstændig beskyttelse af retten til forsvar og dermed af det mere generelle lighedsprincip.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 7. august 2013 — Société Fonderie 2A mod Ministre de l'Économie et des Finances

(Sag C-446/13)

(2013/C 304/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Fonderie 2A

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Præjudicielt spørgsmål

Skal de bestemmelser i sjette direktiv [77/388/EØF] ⁽¹⁾, der gør det muligt at fastsætte stedet for en levering inden for Fællesskabet, føre til, at et selskabs levering af et gode til en kunde i et andet land i Den Europæiske Union efter den omarbejdning af godet, som er blevet foretaget for sælgerens regning på et forretningssted tilhørende et andet selskab, der er beliggende i kundens land, skal anses for en levering mellem sælgerens land og slutmodtagerens land eller for en levering fra omarbejdningsstedet inden for sidstnævntes land?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 147, s. 1).

Appel iværksat den 6. august 2013 af Riccardo Nencini til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 4. juni 2013 i sag T-431/10, Nencini mod Europa-Parlamentet

(Sag C-447/13 P)

(2013/C 304/13)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Riccardo Nencini (ved avvocato M. Chiti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Efter at det om nødvendigt er fastslået, at artikel 85b i Kommissionens forordning (EU, Euratom) nr. 2342/2002 ⁽¹⁾ af 23. december 2002, og artikel 73a i Rådets forordning (EU, Euratom) nr.1605/2002 ⁽²⁾ af 25. juni 2002 er ugyldige/ulovlige, ophæves dom afsagt den 4. juni 2013 af Den Europæiske Unions Ret i de forenede sager T-431/10 og T-560/10, Nencini mod Europa-Parlamentet, og det fastslås, idet denne dom omgøres derved, at der gives medhold i de påstande, der er gjort gældende ved Den Europæiske Unions Ret, at de i første instans anfægtede retsakter er ulovlige.
- Subsidiært, for det usandsynlige tilfælde, at nærværende appel forkastes og Riccardo Nencini pålægges at tilbagebetale de omtvistede beløb, fastsættes de pågældende beløb — efter ophævelse og ændring af den appellerede dom — på ny efter ret og rimelighed, eller sagens akter fremsendes til Europa-Parlamentets Generalsekretariat med henblik på en ny fastsættelse efter ret og rimelighed af det omtvistede beløb.
- Dommen ophæves for så vidt angår den del, der vedrører sagsomkostningerne, og den ændres følgelig således, at Parlamentet pålægges at betales sagens omkostninger i sag T-431/10 og i T-560/10 eller i det mindste pålægges at bære sine egne omkostninger.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale appelsagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har for det første gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af reglerne om forældelse og af retssikkerhedsprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om begrundelse. Retten har nemlig forkastet appellans påstande med henvisning til, at forældelsesfristen begyndte at løbe fra meddelelse af afgørelsen om tilbagesøgning og debitering, dvs. ikke mindre end 11 år efter, at Riccardo Nenci ophørte med sit parlamentariske arbejde.

Appellanten har for det andet påberåbt sig en retlig fejl for så vidt angår tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og princippet om en effektiv retsbeskyttelse, idet de oplysninger, der ligger til grund for afgørelsen, delvis adskiller sig var dem, der blev anfægtet.

Appellanten har for det tredje påberåbt sig en fejlagtig anvendelse af regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer (»omkostningsregulativet«), både for så vidt angår de omtvistede beløb i form af godtgørelse af rejseudgifter og for så vidt angår de omtvistede beløb i form af sekretariatsgodtgørelse. Det er navnlig gjort gældende, dels at begrebet »bopæl« er fortolket forkert, idet det ikke er sammenfaldende med det formelle begreb »sædvanligt opholdssted«, dels at der i forskellige henseender ikke foreligger noget misbrug, og at det er selvmodsigende blot at anse den manglende angivelse af navnene på alle de personer, som har modtaget sekretariatsgodtgørelse, for en »formel tilsidesættelse«, men samtidig anse denne tilsidesættelse for at være en tilsidesættelse, som ikke kunne udbedres henset til de daværende reglers uklare karakter.

For det fjerde gøres der med appellen gældende, at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved fastlæggelsen af tilbagesøgningsbeløbet. En domfældelse til tilbagebetaling af hele beløbet vil være absurd.

Endelig har appellanten anfægtet den fejl, der er begået ved fastlæggelsen af de omkostninger, Riccardo Nencini blev pålagt at betale. De udgifter, der er afholdt i forbindelse med anfægtelsen af den første afgørelse, der efterfølgende blev tilbagetrukket, skyldes modpartens fejlagtige adfærd, hvilket modparten har erkendt, idet det — efter meddelelsen om det første søgsmål — erstattede afgørelsen med en anden afgørelse på italiensk.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 24. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-468/11) ⁽¹⁾

(2013/C 304/14)

Processprog: spansk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 10. juli 2013 — SC Volksbank România SA mod Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Giurgiu — Rumænien)

(Sag C-123/12) ⁽¹⁾

(2013/C 304/15)

Processprog: rumænsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 26.5.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. juli 2013 — Guy Kleynen mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-99/13) ⁽¹⁾

(2013/C 304/16)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

RETTE

Rettens dom af 6. september 2013 — Bank Melli Iran mod Rådet

(Forenede sager T-35/10 og T-7/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at undgå nuklear spredning — indefrysning af pengemidler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — berettiget forventning — fornyet gennemgang af de vedtagne restriktive foranstaltninger — fejlskøn — ligebehandling — retsgrundlag — væsentlige formkrav — proportionalitet)

(2013/C 304/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (i sag T-35/10 ved advokat L. Defalque og i sag T-7/11 først ved advokaterne L. Defalque og S.Woog, derefter ved advokaterne L. Defalque og C. Malherbe)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (i sag T-35/10 ved M. Bishop og R. Szostak, som befuldmægtigede, og i sag T-7/11 først ved M. Bishop og G. Marhic, som befuldmægtigede, derefter ved M. Bishop og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og É. Ranaivoson, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi-Spencer, som befuldmægtiget, derefter ved A. Robinson, og endelig ved A. Robinson og H. Walker, som befuldmægtigede, bistået af barrister S. Lee) og Europa-Kommissionen (i sag T-35/10 ved S. Boelaert og M. Konstantinidis, og i sag T-7/11 ved S. Boelaert, M. Konstantinidis og F. Erlbacher, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første en påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1100/2009 af 17. november 2009 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af afgørelse 2008/475/EF (EUT L 303, s. 31), Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 281, s. 81), Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010

(EUT L 319, s. 11) og Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), og for det andet en påstand om annullation af enhver fremtidig forordning eller afgørelse, der supplerer eller ændrer en af de anfægtede retsakter, og som er i kraft på datoen for afslutningen af den mundtlige forhandling.

Konklusion

- 1) Sagerne T-35/10 og T-7/11 forenes med henblik på dommen.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 3) Bank Melli Iran bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 4) Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Rettens dom af 11. september 2013 — L mod Parlamentet

(Sag T-317/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — kontrakt på ubestemt tid — afgørelse om afskedigelse — begrundelsespligt — mistet tillid)

(2013/C 304/18)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: L (Luxembourg, Luxembourg) (først ved advokaterne A. Sèbe og V. Sviderskis, derefter ved advokat A. Sèbe)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (først ved S. Seyr, K. Zejdová og L. Mašalaitė-Chouteau, derefter ved S. Seyr, K. Zejdová og S. Milius, og endelig ved S. Seyr og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager [fortroligt] ⁽²⁾, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-personalesager [fortroligt] ophæves, for så vidt som Personaleretten undlod at tage stilling til anbringendet om tilsidesættelse af princippet om upartiskhed, forkastede anbringendet om materiel unøjagtighed og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, og fastslog, at sagsøgeren ikke havde nedlagt påstand om, at Parlamentet tilpligtedes at betale sagens omkostninger.
- 2) Appellen forkastes i øvrigt.
- 3) I øvrigt frifindes Parlamentet i det søgsmål, som L anlagde ved Personaleretten i sag [fortroligt].
- 4) Hver part bærer sine egne omkostninger såvel i førsteinstanssagen som i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 340 af 19.11.2011.

⁽²⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Rettens dom af 6. september 2013 — Persia International Bank mod Rådet

(Sag T-493/10) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — urigtigt skøn)

(2013/C 304/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Persia International Bank plc (London, Det Forende Kongerige) (først ved solicitors S. Gadhia og S. Ashley, D. Anderson, QC, og barrister R. Blakeley, derefter ved solicitors S. Ashley, S. Jeffrey og A. Irvine, D. Wyatt, QC, og R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den europæiske Union (ved M. Bishop og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), af Rådets gennemførelses-

forordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25), af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81), af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, dels en påstand om, at artikel 7, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19. april 2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 103, s. 1), artikel 16, stk. 2, litra a), i forordning nr. 961/2010 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 267/2012 erklæres uanvendelige på sagsøgeren

Konklusion

- 1) Følgende retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører Persia International Bank plc:

— punkt 4 i tabel B, i bilag II til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP

— punkt 2 i tabel B i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran

— punkt 4 i tabel B, under afsnit I, i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413

— punkt 4 i tabel B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 423/2007

— Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010

— punkt 4 i tabel B, under afsnit I, i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010.

- 2) Virkningerne af afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644 og ved afgørelse 2011/783, opretholdes for så vidt angår Persia International Bank, indtil annullationen af forordning nr. 267/2012 får virkning.
- 3) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 4) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Persia International Bank afholdte omkostninger.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Rettens dom af 6. september 2013 — Eurocool Logistik mod KHIM — Lenger (EUROCOOL)

(Sag T-599/10) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket EUROCOOL — ældre nationalt figurmærke EUROCOOL LOGISTICS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tjenesteydelserne — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ret til kontradiktion)

(2013/C 304/20)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Østrig) (ved advokaterne G. Secklehner og C. Ofner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved R. Manea, derefter ved K. Klüpfel, dernæst ved K. Klüpfel og A. Schiffko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Peter Lenger (Weinheim, Tyskland) (ved advokat F. Pfefferkorn)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. oktober 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 451/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Eurocool Logistik GmbH og Peter Lenger

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 14. oktober 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 451/2010-1) annulleres, for så vidt som den vedrører de i varemærkeansøgningen angivne tjenesteydelser »udvikling af software til lageropbevaring, ekspedition og transport af køle- og dybfrostvarer«, der henhører under klasse 42 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og »speditørvirksomhed«, der henhører under klasse 39 i nævnte arrangement og som er omfattet af det ældre varemærke.

- 2) Indsigelsen forkastes, for så vidt som den vedrører de i punkt 1 anførte tjenesteydelser.

- 3) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.

- 4) Eurocool Logistik GmbH, Harmoniseringskontoret og Peter Lenger bærer hver især deres egne omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.

- 5) Harmoniseringskontoret betaler halvdelen af de omkostninger, som Eurocool Logistik har afholdt under sagen for appelkammeret.

(¹) EUT C 72 af 5.3.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Export Development Bank of Iran mod Rådet

(Forenede sager T-4/11 og T-5/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — fejlskøn)

(2013/C 304/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og A. Bordes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første en påstand om, at Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) erklæres uanvendelig på sagsøgeren, for det andet en påstand om annullation af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1) og af Rådets forordning nr. 1263/2012 af 21. december 2012 om ændring af forordning nr. 267/2012 (EUT L 356, s. 34) samt af alle fremtidige forordninger, som ændrer eller erstatter disse forordninger indtil afsigelsen af den dom, hvorved sagens behandling afsluttes, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, for det tredje en

påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11) og af Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 356, s. 71) samt af alle fremtidige retsakter, som ændrer eller erstatter disse retsakter indtil afsigelsen af den dom, hvorved sagens behandling afsluttes, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, og for det fjerde en påstand om annullation af de afgørelser, der er indeholdt i skrivelserne af 28. oktober 2010 og af 5. december 2011.

Konklusion

1) Følgende annulleres, for så vidt som de vedrører Export Development Bank of Iran:

— bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP, som ændret ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 og derefter ved Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011

— afgørelse 2010/644

— bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007, som ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010

— afgørelse 2011/783

— gennemførelsesforordning nr. 1245/2011

— bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010.

2) Virkningerne af bilag II til afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644 og derefter ved afgørelse 2011/783, opretholdes over for Export Development Bank of Iran, indtil annullationen af bilag IX til forordning nr. 267/2012 får virkning for så vidt angår Export Development Bank of Iran.

3) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse om påstanden, hvorefter afgørelse 2010/413 ikke finder anvendelse på Export Development Bank of Iran.

4) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.

5) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Export Development Bank of Iran.

6) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 72 af 5.3.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Iran Insurance mod Rådet

(Sag T-12/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — hjemmel — tilsidesættelse af folkeretten — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart fejlskøn — ejendomsret — proportionalitet — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling)

(2013/C 304/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og G. Marhic, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af for det første bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), som ændret ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 (EUT L 281, s. 81) og bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), for så vidt som disse bilag vedrører sagsøgeren, for det andet den afgørelse, der er truffet over for sagsøgeren, og som var »indeholdt i« en skrivelse af 28. oktober 2010, for det tredje Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11), for så vidt som disse kan berøre sagsøgerens situation, for det fjerde den afgørelse, der er truffet over for sagsøgeren, og som var »indeholdt i« en skrivelse af 5. december 2011, for det femte bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som dette bilag vedrører sagsøgeren, og for det sjette samtlige de fremtidige forordninger eller fremtidige afgørelser fra Rådet eller Kommissionen, der supplerer eller ændrer en af de retsakter, der er anfægtet inden for rammerne af denne sag, dels en

påstand om, at det fastslås, at artikel 12 og artikel 20, stk. 1, litra b), i afgørelse 2010/413, artikel 16, stk. 2, og artikel 26 i forordning nr. 961/2010, artikel 1, nr. 7), i Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23. januar 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 19, s. 22), artikel 23, stk. 2, og artikel 35 i forordning nr. 267/2012, artikel 1, nr. 8), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 282, s. 58), artikel 1, nr. 11), i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21. december 2012 om ændring af forordning nr. 267/2012 (EUT L 356, s. 34) samt artikel 1, nr. 2), i Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 356, s. 71) ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Sagen afvises for så vidt angår påstanden om annullation af samtlige de fremtidige forordninger eller fremtidige afgørelser fra Rådet for Den Europæiske Union eller Europa-Kommissionen, der supplerer eller ændrer en af de retsakter, der er anfægtet inden for rammerne af denne sag.
- 2) Det er uformødent at træffe afgørelse om påstandene om annullation af de over for Iran Insurance Company truffede afgørelser, der var »indeholdt i« Rådets skrivelser af 28. oktober 2010 og 5. december 2011, eller om den af Rådet, støttet af Kommissionen, fremsatte afvisningspåstand for så vidt alene angår påstanden om annullation af den over for Iran Insurance Company truffede afgørelse, der var »indeholdt i« Rådets skrivelse af 28. oktober 2010.
- 3) Bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP, som ændret ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010, bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007, Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 samt bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som de vedrører Iran Insurance Company.
- 4) For så vidt som bilag II til afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644, derefter ved afgørelse 2011/783, vedrører Iran Insurance Company, opretholdes dets virkninger over for Iran Insurance Company, indtil annullationen af bilag IX til forordning nr. 267/2012 får virkning.
- 5) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler Iran Insurance Companys omkostninger.
- 6) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 26.2.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Post Bank Iran mod Rådet

(Sag T-13/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — hjemmel — tilsidesættelse af folkeretten — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart fejlskøn — ejendomsret — proportionalitet — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling)

(2013/C 304/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af for det første bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), som ændret ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 (EUT L 281, s. 81) og bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), for så vidt som disse bilag vedrører sagsøgeren, for det andet den afgørelse, der er truffet over for sagsøgeren, og som var »indeholdt i« en skrivelse af 29. oktober 2010, for det tredje Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11), for så vidt som disse kan berøre sagsøgerens situation, for det fjerde den afgørelse, der er truffet over for sagsøgeren, og som var »indeholdt i« en skrivelse af 5. december 2011, for det femte bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som dette bilag vedrører sagsøgeren, og for det sjette samtlige de fremtidige forordninger eller fremtidige afgørelser fra Rådet eller Kommissionen, der supplerer eller ændrer en af de retsakter, der er anfægtet inden for rammerne af denne sag, dels en påstand om, at det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i

afgørelse 2010/413, artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 961/2010, artikel 1, nr. 7), i Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23. januar 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 19, s. 22), artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 267/2012, artikel 1, nr. 8), i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 282, s. 58), artikel 1, nr. 11), i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21. december 2012 om ændring af forordning nr. 267/2012 (EUT L 356, s. 34) samt artikel 1, nr. 2), i Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 356, s. 71) ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Sagen afvises for så vidt angår påstanden om annullation af samtlige de fremtidige forordninger eller fremtidige afgørelser fra Rådet for Den Europæiske Union eller Europa-Kommissionen, der supplerer eller ændrer en af de retsakter, der er anfægtet inden for rammerne af denne sag.
- 2) Det er ufornuddigt at træffe afgørelse om påstandene om annullation af de over for Post Bank Iran trufne afgørelser, der var »indeholdt i« Rådets skrivelser af 29. oktober 2010 og 5. december 2011, eller om den af Rådet, støttet af Kommissionen, fremsatte afvisningspåstand for så vidt alene angår påstanden om annullation af den over for Post Bank Iran trufne afgørelse, der var »indeholdt i« Rådets skrivelse af 29. oktober 2010.
- 3) Bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP, som ændret ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010, bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007, Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 samt bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som de vedrører Post Bank Iran.
- 4) For så vidt som bilag II til afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644, derefter ved afgørelse 2011/783, vedrører Post Bank Iran, opretholdes dets virkninger over for Post Bank Iran, indtil annullationen af bilag IX til forordning nr. 267/2012 får virkning.
- 5) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler Post Bank Irans omkostninger.

- 6) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 63 af 26.2.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Bank Refah Kargaran mod Rådet

(Sag T-24/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2013/C 304/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bank Refah Kargaran (Tehran, Iran) (ved advokat J. M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinavičiute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved F. Erlbacher og M. Konstantinidis, derefter ved A. Bordes og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første en påstand om, at Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) erklæres uanvendelig på sagsøgeren, for det andet en påstand om annullation af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1) og af Rådets forordning nr. 1263/2012 af 21. december 2012 om ændring af forordning nr. 267/2012 (EUT L 356, s. 34) samt af alle fremtidige forordninger, som ændrer eller erstatter disse forordninger indtil afsigelsen af den dom, hvorved sagens behandling afsluttes, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, for det tredje en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU)

nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 319, s. 11) og af Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 356, s. 71) samt af alle fremtidige retsakter, som ændrer eller erstatter disse retsakter indtil afsigelsen af den dom, hvorved sagens behandling afsluttes, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, og for det fjerde en påstand om annullation af de afgørelser, der er indeholdt i skrivelserne af 28. oktober 2010 og af 5. december 2011.

Konklusion

1) Følgende annulleres, for så vidt som de vedrører Bank Refah Kargaran:

— bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP, som ændret ved Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 og derefter ved Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011

— afgørelse 2010/644

— bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007, som ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010

— afgørelse 2011/783

— gennemførelsesforordning nr. 1245/2011

— bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010.

2) Virkningerne af bilag II til afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644 og derefter ved afgørelse 2011/783, opretholdes over for Bank Refah Kargaran, indtil annullationen af bilag IX til forordning nr. 267/2012 får virkning for så vidt angår Bank Refah Kargaran.

3) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om påstanden, hvorefter afgørelse 2010/413 ikke finder anvendelse på Bank Refah Kargaran.

4) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.

5) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Bank Refah Kargaran.

6) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 80 af 12.3.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Deutsche Bahn m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-289/11, T-290/11 og T-521/11) (¹)

(Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse — Kommissionens beføjelser til kontrolundersøgelser — ret til forsvar — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2013/C 304/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland), DB Mobility Logistics AG (Berlin), DB Energie GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland), DB Netz AG (Frankfurt am Main), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Tyskland), DB Schenker Rail Deutschland AG (Mainz) og Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (Bodenheim, Tyskland) (ved advokaterne W. Dese-laers, O. Mross og J. Brückner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Malferrari, N. von Lingen og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (i sagerne T-289/11 og T-290/11 først ved abogado del Estado M. Muñoz Pérez, derefter, i sagerne T-289/11, T-290/11 og T-521/11, ved abogado del Estado S. Centeno Huerta), Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede) og EFTA-Tilsynsmyndigheden (ved X.A. Lewis, M. Schneider og M. Moustakali, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstande om annullation af Kommissionens beslutning K(2011) 1774 af 14. marts 2011, K(2011) 2365 af 30. marts 2011 og K(2011) 5230 af 14. juli 2011 om iværksættelse af kontrolundersøgelser i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 hos Deutsche Bahn AG samt alle dets datterselskaber (sagerne COMP/39.678 og COMP/39.731).

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG og Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) betaler Kommissionens omkostninger og bærer deres egne omkostninger.

- 3) Rådet, EFTA-Tilsynsmyndigheden og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Europäisch-Iranische Handelsbank mod Rådet

(Sag T-434/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af pengemidler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — proportionalitet)

(2013/C 304/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamborg, Tyskland) (først ved solicitors S. Ashley og S. Gadhia, advokat H. Hohmann, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley, derefter ved solicitors S. Ashley, H. Hohmann, D. Wyatt, R. Blakeley, S. Jeffrey og A. Irvine)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved E. Paasivirta og S. Boelaert, derefter ved E. Paasivirta og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Behzadi-Spencer, A. Robinson og C. Murrell, som befuldmægtigede, bistået af J. Swift, QC, og barrister R. Palmer)

Sagens genstand

Påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 65), for det andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 26), for det tredje Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 71), for det fjerde Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 11) og for det femte Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører Europäisch-Iranische Handelsbank AG.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europäisch-Iranische Handelsbank bærer tre femtedele af sine egne omkostninger og betaler tre femtedele af de omkostninger, som er afholdt af Rådet.
- 4) Rådet bærer to femtedele af sine egne omkostninger og betaler to femtedele af de omkostninger, som er afholdt af Europäisch-Iranische Handelsbank.
- 5) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Globula mod Kommissionen

(Sag T-465/11) (¹)

(Indre marked for naturgas — direktiv 2003/55/EF — forpligtelse for naturgasselskaber til at indføre et system med forhandlet tredjepartsadgang til gasoplagringsanlæg — de tjekkiske myndigheders afgørelse om at indrømme sagsøgeren en midlertidig undtagelse for dennes fremtidige underjordiske gasoplagringsanlæg i Dambořice — Kommissionens afgørelse, hvorved Den Tjekkiske Republik blev pålagt at tilbagekalde beslutningen om undtagelse — tidsmæssig anvendelse af direktiv 2003/55)

(2013/C 304/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Globula a.s. (Hodonín, Den Tjekkiske Republik) (ved advokaterne M. Petite, D. Paemen, A. Tomtsis, D. Koláček og P. Zákoucký)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Očková og T. Müller, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 4059 af 27. juni 2011, om undtagelse af et underjordisk gasoplagringsanlæg i Dambořice fra reglerne for det indre marked vedrørende tredjepartsadgang

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K(2011) 4509 af 27. juni 2011 om undtagelse af et underjordisk gasoplagringsanlæg i Dambořice fra reglerne for det indre marked vedrørende tredjepartsadgang annulleres.
- 2) Kommissionen betaler de af Globula a.s. afholdte omkostninger og bærer sine egne omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 305 af 15.10.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Sepro Europe mod Kommissionen

(Sag T-483/11) (¹)

(Plantebeskyttelsesmidler — det aktive stof flurprimidol — afvisning af at optage flurprimidol i bilag I til direktiv 91/414/EØF — forordning (EF) nr. 33/2008 — fremskyndet procedure for vurdering — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2013/C 304/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sepro Europe Ltd (Harrogate, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/328/EU af 1. juni 2011 om afvisning af at optage flurprimidol i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 153, s. 192)

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sepro Europe Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 331 af 12.11.2011.

Rettens dom af 6. september 2013 — Godrej Industries og VVF mod Rådet

(Sag T-6/12) (¹)

(Dumping — import af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia — krav om en justering for valutaomregning — bevisbyrde — skade — endelig antidumpingtold)

(2013/C 304/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Godrej Industries Ltd (Mumbai, Indien) og VVF Ltd (Mumbai) (ved advokat B. Servais)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og A. Polcyn)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Sasol Olefins & Surfactants GmbH (Hamburg, Tyskland), Sasol Germany GmbH (Hamburg) (ved advokat V. Akritidis og solicitor J. Beck) og Europa-Kommissionen (ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (EUT L 293, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Godrej Industries Ltd og VVF Ltd betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union samt af Sasol Olefins & Surfactants GmbH og Sasol Germany GmbH, og bærer deres egne omkostninger.

- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 49 af 18.2.2012.

Rettens dom af 6. september 2013 — Bateni mod Rådet(Sagerne T-42/12 og T-181/12) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 304/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Naser Bateni (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne J. Kienzle, M. Schlingmann og F. Lautenschlager)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop, J.P. Hix og Z. Kupčová, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I sag T-42/12, påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 71), for så vidt som den opfører sagsøgeren på listen i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), samt Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 11), for så vidt som den opfører sagsøgerens navn i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1), og i sag T-181/12, påstand om annullation af bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet fastholdt på listen over de personer, enheder og organer, hvis aktiver er blevet indefrosset.

Konklusion

- 1) Sagerne T-42/12 og T-181/12 forenes med henblik på dommen.
- 2) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sag T-42/12 om påstanden om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, for så vidt som den vedrører Naser Bateni.
- 3) Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som Naser Batenis navn herved er blevet opført i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413 af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP.

4) Bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som det vedrører Naser Bateni.

5) Virkningerne af Rådets afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2011/783, opretholdes, for så vidt angår Naser Bateni fra dens ikrafttræden på tyvendagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, indtil den delvise annullation af forordning nr. 267/2012 får virkning.

6) Rådet for den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Naser Batenis omkostninger.

7) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 31.3.2012.

Rettens dom af 6. september 2013 — Good Luck Shipping mod Rådet(Sag T-57/12) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 304/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Good Luck Shipping LLC (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved F. Randolph, QC, barrister M. Lester og solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation for det første af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 71), for det andet af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 11), og for det tredje af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 vedrørende om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) For så vidt som disse retsakter vedrører Good Luck Shipping LLC annulleres:
 - Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran
 - Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 vedrørende om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010.
- 2) Virkningerne af afgørelse 2011/783 opretholdes for så vidt som de angår Good Luck Shipping indtil annullationen af forordning nr. 267/2012 får virkning.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Good Luck Shippings omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Rettens dom af 6. september 2013 — Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet

(Sag T-110/12) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationssøgsmål — frist for tilpasning af påstandene — formaliteten — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 304/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Téheran, Iran) (ved advokaterne J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea og J. Iriarte Angel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Plaza García og V. Piessevaux og G. Ramos Ruano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 71) dels af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, s. 11), samt af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), for så vidt som disse retsakter finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, annulleres, for så vidt som den opførte Iranian Offshore Engineering & Construction Co.'s navn i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP.
- 2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som den opførte Iranian Offshore Engineering & Construction Co.'s navn i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007.
- 3) Bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om gennemførelse af restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som det vedrører Iranian Offshore Engineering & Construction Co.
- 4) Virkningerne af afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2011/783, opretholdes for så vidt angår Iranian Offshore Engineering & Construction Co., fra dens ikrafttræden, den 20. dag efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende, indtil den delvise annullation af forordning nr. 267/2012 får virkning.
- 5) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Iranian Offshore Engineering & Construction Co. i forbindelse med den foreliggende sag og sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 126 af 28.4.2012.

Rettens dom af 6. september 2013 — Leiner mod KHIM — Recaro (REVARO)

(Sag T-349/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF figurmærket REVARO — det ældre internationale ordmærke RECARO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 304/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Rudolf Leiner GmbH (Sankt Pölten, Østrig) (ved advokaterne W. Emberger, I. Rudnay og L. Emberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Recaro Holding GmbH, tidligere Recaro Beteiligungs-GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat J. Weiser)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. maj 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 482/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Recaro Beteiligungs-GmbH og Rudolf Leiner GmbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Rudolf Leiner GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 287 af 22.9.2012.

Sag anlagt den 8. august 2013 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO ESTATE)

(Sag T-414/13)

(2013/C 304/34)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japan) (ved advokat A. Wenninger-Lenz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kenzo (Paris, France)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. maj 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 333/2012-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kenzo Tsujimoto

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket KENZO ESTATE for varer i klasse 33 — international registrering nr. 953373

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Kenzo

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke registrering nr. 720 706 af ordmærket KENZO for varer i klasse 3, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og den anfægtede afgørelse annulleret

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (¹).

(¹) EUT L 78, s. 1

Sag anlagt den 14. august 2013 — Unión de Almacenistas de Hierros de España mod Kommissionen

(Sag T-419/13)

(2013/C 304/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madrid, Spanien) (ved advokaterne A. Creus Carreras, A. Valiente Martín og C. Maldonado Márquez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens anfægtede afgørelse af 18. juni 2013 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Det begæres endvidere, at Retten som foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse anmoder Kommissionen at forelægge Retten de dokumenter, der er nægtet aktindsigt i, for at Retten kan undersøge dem og efterprøve, om det i nærværende stævning anførte er korrekt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I februar 2013 begærede Unión de Almacenistas de Hierros de España (UAHE) aktindsigt i visse dokumenter, som var i Kommissionens besiddelse i dennes egenskab af koordinationsorgan med de nationale myndigheder, som fastsat i artikel 11, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1). Nærmere bestemt begærede sagsøgeren aktindsigt i alle de dokumenter og skrivelser, der var udvekslet mellem Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence og Comisión Nacional de la Competencia (den nationale konkurrencestyrelse) vedrørende bødesag S-106/08, Almacenes Hierro, og S-354/10, Hierros Extremadura.

Efter først at have forlænget fristen til den 11. april 2013 sendte Kommissionen en meddelelse til UAHE, hvorved:

- a) Kommissionen gav aktindsigt i modtagelseskvitteringerne sendt til den nationale konkurrencestyrelse vedrørende de to bødesager.
- b) Kommissionen oplyste sagsøgeren, at den ikke havde oplysninger om disse sager, og at de oplysninger, den besad, var beskyttet af undtagelserne fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

UAHE fremsatte sin begæring igen, og efter først at have forlænget fristen med 15 dage sendte Kommissionen en ny skrivelse den 18. juni, hvorved den oplyste sagsøgeren om, at den forlængede fristen for at besvare begæringerne om aktindsigt på ubestemt tid.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende er støttet på urigtig retsanvendelse ved fortolkningen af artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, idet Kommissionen ikke har foretaget en konkret og individuel analyse af anvendelsen af undtagelserne fastsat i denne bestemmelse for de begæring om aktindsigt, der er genstand for nærværende sag.
- 2) Det andet anbringende er støttet på en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, eftersom de begærede oplysninger ikke indeholder forhold, der kan påvirke tredjemands interesser. Disse oplysninger kan under alle omstændigheder påvirke sagsøgerens egen interesse.
- 3) Det tredje anbringende er støttet på en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001, eftersom det heri fastsatte undersøgelseskoncept kun kan vedrøre fællesskabsinstitutionernes eller -organernes undersøgelser, og ikke nationale myndigheders undersøgelser. Endvidere var de undersøgte forhold forældet i begge sager.
- 4) Det fjerde anbringende er støttet på en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 1049/2001 for så vidt som Kommissionen som led i de begærede oplysninger ikke har vedtaget afgørelser, men blot har forholdt sig passivt og blot modtaget dokumenter eller fremsat bemærkninger. Endvidere kan den påberåbte undtagelse under alle omstændigheder kun finde anvendelse i forhold til interne dokumenter.

Sag anlagt den 14. august 2013 — L'Oréal mod KHIM — Cosmetica Cabinas (AINHOA)

(Sag T-426/13)

(2013/C 304/36)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: L'Oréal SA (Paris, Frankrig) (ved advokaterne M. Granado Carpenter og M. Polo Carreño)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cosmetica Cabinas, SL (El Masnou, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. juni 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1642/2012-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Ordmærket »AINHOA« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 35 og 39 — EF-varemærkeregistrering nr. 2 720 811

Indehaver af EF-varemærket: Cosmetica Cabinas, SL

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: L'Oréal SA

Annulationsafdelingens afgørelse: Erklærede retten til EF-varemærket fortabt for tjenesteydelser i klasse 35 og 39 og afviste begæringen om fortabelse for »kosmetiske produkter« i klasse 3

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (¹).

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 20. august 2013 — Triarii mod Kommissionen

(Sag T-435/13)

(2013/C 304/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Triarii BV (Haag, Nederlandene) (ved advokat G. Verhellen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. juni 2013 af Europa-Kommissionen (Re.: ENER B 1/IMMR(2013) ENER.B.1.2638778) annulleres med henblik på at inkludere sagsøgerens bud i udbudsproceduren.
- Såfremt Domstolens afgørelse i overensstemmelse med påstanden træffes efter valget af tilbudsgiver:
 - annulleres det foreliggende udbud nr. ENER/B1/2013-371 med henblik på at give sagsøger mulighed for på ny at afgive bud
 - annulleres den afgørelse, som Europa-Kommissionen træffer vedrørende tildeling af udbud nr. ENER/B1/2013-371 til en tilbudsgiver, og/eller
 - sagsøgeren tildeles erstatning som kompensation for en forspildt chance på grund af udelukkelsen af denne fra udbud nr. ENER/B1/2013-371.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to søgsmålsgrunde.

- 1) Med det første anbringende anføres det, at Retten i henhold til artikel 263 TEUF er kompetent til at prøve nærværende sag.
- 2) Med det andet anbringende anføres det, at Kommissionen ved sin handlemåde skabte en berettiget forventning om, at budet var afgivet rettidigt.

Sag anlagt den 21. august 2013 — Bora Creations mod KHIM Beauté Prestige International (essence)

(Sag T-448/13)

(2013/C 304/38)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bora Creations, SL (Ceuta, Spanien) (ved advokaterne R. Lange, G. Hild og C. Pape)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Beauté Prestige International SA (Paris, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. juni 2013 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag R 1085/2012-5 annulleres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »essence» for varer i klasse 3, 4, 8, 14, 16, 21, 25 og 26 — EF-varemærkeregistrering nr. 6 816 144

Indehaver af EF-varemærket: Beauté Prestige International SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket ugyldigt: Beauté Prestige International SA

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Absolutte hindringer i henhold til artikel 52, stk.1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EF-varemærkeforordningen) ⁽¹⁾, nemlig at EF-varemærke var registreret i strid med EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), og c).

Annulationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen afslået

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge og varemærket erklæret delvist ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk.1, litra b) og c).

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 23. august 2013 — CEDC International mod KHIM — Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT)

(Sag T-449/13)

(2013/C 304/39)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polen) (ved advokat M. Siciarek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fabryka Wódek Polmos Łańcut S.A. (Łańcut, Polen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. juni 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 33/2012-4, annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Fabryka Wódek Polmos Łańcut S.A. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket i farverne grøn, rød og guld, der gengiver billedet af et kreatur og som indeholder ordbestanddelen »WISENT« for varer i klasse 32 og 33 — EF-varemærkeregistrering nr. 5 142 039

Indehaver af EF-varemærket: Fabryka Wódek Polmos Łańcut S.A.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: CEDC International sp. z o.o.

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EF-varemærkeforordningen) ⁽¹⁾

Annulationsafdelingens afgørelse: Erklærede det omtvistede EF-varemærke for ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Annullerede den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 53, stk. 1, litra a), artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, sammenholdt med artikel 76, stk. 1, artikel 75, artikel 76, stk. 1 og 2.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 23. august 2013 — CEDC International mod KHIM — Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT VODKA)

(Sag T-450/13)

(2013/C 304/40)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: CEDC International sp. z o.o. (Oborniki Wielkopolskie, Polen) (ved advokat M. Siciarek)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fabryka Wódek Polmos Łańcut S.A. (Łańcut, Polen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. juni 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1734/2011-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Fabryka Wódek Polmos Łańcut S.A. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Fabryka Wódek Polmos Łańcut S.A.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke i farverne rød, grøn, gylden og sort, der gengiver billedet af et kreatur og som indeholder ordbestanddelene »WISENT VODKA«, for varer i klasse 33 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 044 472

Indehaveren af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: CEDC International sp. z o.o.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Polsk varemærke nr. 86 410, nr. 80 990, nr. 80 991, nr. 46 050, nr. 208 988, nr. 125 911, nr. 189 866, 208 090 og nr. 62 081, registreret for »alkoholholdige drikkevarer« i klasse 33, EF-varemærke nr. 5 585 138 for figurmærket i farverne sort og hvid, der indeholder ordbestanddelen »ŻUBRÓWKA«, og EF-varemærke nr. 6 215 719 for det tredimensionale varemærke i farverne sort og hvid, der indeholder ordbestanddelen »ŻUBRÓWKA«, registreret for »alkoholholdige drikkevarer (undtagen øl)« i klasse 33

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge og ansøgning om EF-varemærkeregistrering afvist

Appelkammerets afgørelse: Annulation af den anfægtede afgørelse og afslag på indsigelsen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-461/13)

(2013/C 304/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til anfægtelse af Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/2010 (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009) ydet af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-tv i fjernliggende og mindre urbaniserede områder (med undtagelse af Castilla — La Mancha). Denne afgørelse fastslog, at nævnte støtte var delvist uforenelig med det indre marked og pålagde tilbagesøgning heraf.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet der i den foreliggende sag ikke foreligger nogen form for økonomisk fordel for enheder, som udøver økonomisk virksomhed, foranstaltningen ikke er selektiv, og der ikke er sket konkurrencefordrejning.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF og artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet der ikke er blevet ført bevis for, at princippet om teknologisk neutralitet er blevet tilsidesat.
- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af proceduren for statsstøtte henset til i det foreliggende tilfælde denne procedures langstrakte varighed, den manglende hensyntagen til de fremlagte beviser og undersøgelsens manglende sammenhæng og objektivitet.
- 4) Fjerde anbringende, som fremsættes subsidiært, om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, ligebehandlingsprincippet, proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet og den heraf følgende manglende pligt til tilbagesøgning af støtten, i det omfang artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1) ikke kræver tilbagesøgning, når generelle principper i EU-retten er blevet tilsidesat.
- 5) Femte anbringende, også fremsat subsidiært, om tilsidesættelse af retten til information som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den heraf følgende manglende tilbagesøgningspligt.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen

(Sag T-462/13)

(2013/C 304/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) og Itelazpi, SA (Bizkaia, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, M. Muñoz de Juan og N. Ruiz García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgernes annullationsanbringender i denne sag tages til følge.
- Den anfægtede afgørelse, herunder navnlig afgørelsens artikel 1, annulleres, for så vidt som den fastslår, at der foreligger statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked.
- Følgelig annulleres pålæggene om tilbagesøgning i afgørelsens artikel 3 og 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ved denne sag anfægtede afgørelse er den samme som i sag T-461/13, Spanien mod Kommissionen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende om en retlig fejl ved kvalificeringen af digitaliseringsprocessen som statsstøtte
 - Det gøres herved gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved dens analyse af artikel 171, stk. 1, TEUF, navnlig i lyset af Altmark-dommen vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og derfor har begået en fejl vedrørende selve forekomsten af en statsstøtte i den foreliggende sag.
 - Det gøres herved endvidere gældende, at de i afgørelsen omhandlede foranstaltninger udelukkende havde til formål at sikre transmissionen af det digitale tv-signal i det såkaldte område II (en del af det nationale område, som ikke dækkes af de operatører, som forfølger kommercielle mål, og hvor befolkningen i mangel af et statsligt indgreb ikke vil have adgang til tv).
 - Sagsøgerne har desuden anført, at princippet om »teknologisk neutralitet« ikke kan fratage medlemsstaterne den skønsmargin, som de i henhold til traktaterne er tillagt med hensyn til tilrettelæggelsen af leveringen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
 - Under alle omstændigheder har de nationale myndigheder hvad angår område II prioriteret jordbaseret teknologi over satellitbaseret teknologi, fordi dette var et meget mere logisk, økonomisk og effektivt valg, henset til at der allerede fandtes et analogt jordbaseret net, som blev finansieret ved offentlige midler, og som dækkede område II.

2) Andet anbringende om en retlig fejl ved analysen af støttens forenelighed

— Subsidiært og dersom det fastslås, at der er tale om statsstøtte, er det sagsøgernes opfattelse, at nævnte støtte må anses for forenelig med det indre marked i medfør af artikel 106, stk. 2, TEUF og artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF.

3) Tredje anbringende om en retlig fejl ved analysen af den eksisterende støtte

— Det gøres herved gældende, også subsidiært, at den omhandlede støtte under alle omstændigheder må anses for en eksisterende støtte. Henset til, at der allerede fandtes et offentligt tv-net, er der således blot tale om en ændring eller ajourføring af samme, uden at dets funktion er blevet ændret.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Comunidad Autónoma de Galicia mod Kommissionen

(Sag T-463/13)

(2013/C 304/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Comunidad Autónoma de Galicia (Santiago de Compostela, Spanien) (ved advokaterne M. Lorenzo Outón og P. Egerique Mosquera)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet det fastslås, at for så vidt angår den selvstyrende region Galicien udgør de gennemførte handlinger ikke ulovlig statsstøtte.
- Subsidiært, dersom sagsøgeren ikke gives medhold i den første påstand, annulleres den anfægtede afgørelse, idet det fastslås, at RETEGAL ikke direkte eller indirekte har modtaget en ulovlig statsstøtte.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ved denne sag anfægtede afgørelse er den samme som i sag T-461/13, Spanien mod Kommissionen og sag T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig de samme søgsmålsgrunde som dem, der allerede er påberåbt i forbindelse med ovennævnte sager.

Sagsøgeren har særligt gjort gældende at:

- 1) Kommissionen har begået en retlig fejl ved fastslåelsen af, at der er tale om statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 2) Kommissionen har tilsidesat artikel 106, stk. 2, TEUF ved dens manglende konstatering af, at de omtvistede foranstaltninger er forenelige med det indre marked.
- 3) Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, for så vidt som den anfægtede afgørelse, selv om den anerkender, at den omhandlede offentlige sektor er ramt af struktursvigt, og at det anfægtede offentlige indgreb forfølger et formål af almen interesse, anser statsstøtten for uforenelig med det indre marked, fordi kriteriet om teknologisk neutralitet er blevet tilsidesat.
- 4) Kommissionen har foretaget et urigtigt skøn ved at fastslå, at der er blevet udbetalt en ulovlig statsstøtte til RETEGAL, et særligt operationelt organ i den selvstyrende region Galicien, i det omfang nævnte organ blot har købt og installeret udstyr finansieret ved de anfægtede offentlige midler med henblik på kommunernes senere brug heraf, for at de sidstnævnte kan varetage public service radio- og tv-virksomhed i landlige og fjerntliggende områder og således korrigere for det markedssvigt, som findes i disse områder.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Retegal mod Kommissionen

(Sag T-464/13)

(2013/C 304/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, SA (Retegal) (Santiago de Compostela, Spanien) (ved advokaterne F. García Martínez og B. Pérez Conde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet det fastslås, at for så vidt angår den selvstyrende region Galicien udgør de gennemførte handlinger ikke ulovlig statsstøtte.

- Subsidiært, dersom sagsøgeren ikke gives medhold i den første påstand, annulleres den anfægtede afgørelse, idet det fastslås, at RETEGAL ikke direkte eller indirekte har modtaget en ulovlig statsstøtte.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der allerede er påberåbt i sag T-463/13, Comunidad Autónoma de Galicia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 30. august 2013 — Comunidad Autónoma de Cataluña og CTTI mod Kommissionen

(Sag T-465/13)

(2013/C 304/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Comunidad Autónoma de Cataluña (Catalonien, Spanien) og Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (Catalonien, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, M. Muñoz de Juan og M. Reverter Baquer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgernes annullationsanbringender i denne sag tages til følge.
- Den anfægtede afgørelse, herunder navnlig afgørelsens artikel 1, annulleres, for så vidt som den fastslår, at der foreligger statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked.
- Følgelig annulleres pålæggene om tilbagesøgning i afgørelsens artikel 3 og 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ved denne sag anfægtede afgørelse er den samme som i sag T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet påberåbt sig de samme søgsmålsgrunde som dem, der allerede er påberåbt i forbindelse med nævnte sag.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 304/35	Sag T-419/13: Sag anlagt den 14. august 2013 — Unión de Almacenistas de Hierros de España mod Kommissionen	20
2013/C 304/36	Sag T-426/13: Sag anlagt den 14. august 2013 — L'Oréal mod KHIM — Cosmetica Cabinas (AINHOA)	21
2013/C 304/37	Sag T-435/13: Sag anlagt den 20. august 2013 — Triarii mod Kommissionen	21
2013/C 304/38	Sag T-448/13: Sag anlagt den 21. august 2013 — Bora Creations mod KHIM Beauté Prestige International (essence)	22
2013/C 304/39	Sag T-449/13: Sag anlagt den 23. august 2013 — CEDC International mod KHIM — Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT)	22
2013/C 304/40	Sag T-450/13: Sag anlagt den 23. august 2013 — CEDC International mod KHIM — Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT VODKA)	23
2013/C 304/41	Sag T-461/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Spanien mod Kommissionen	23
2013/C 304/42	Sag T-462/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen	24
2013/C 304/43	Sag T-463/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Comunidad Autónoma de Galicia mod Kommissionen	25
2013/C 304/44	Sag T-464/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Retegal mod Kommissionen	25
2013/C 304/45	Sag T-465/13: Sag anlagt den 30. august 2013 — Comunidad Autónoma de Cataluña og CTTI mod Kommissionen	26

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA